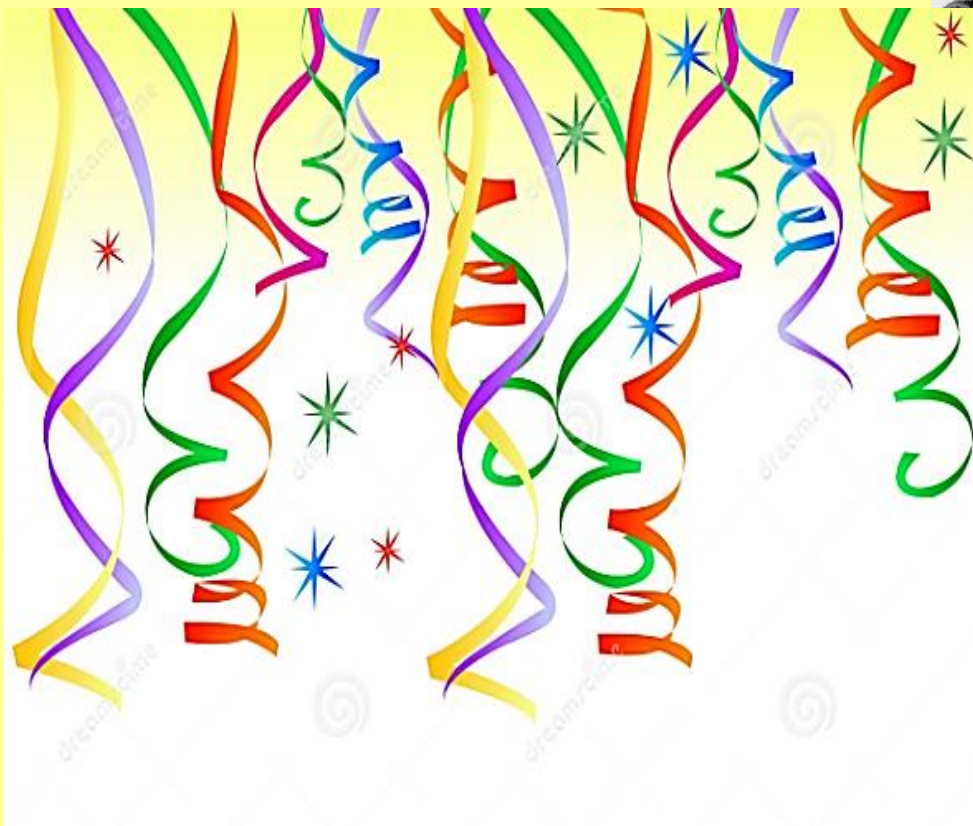


Οι χρυσές σερπαντίνες του Ευγένιου Τριβιζά



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Ζούσε κάποτε ένα
τρισαριτωμένο,
τετραπέρατο και
πεντάμορφο
κοριτσάκι, που το
λέγανε Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα είχε
μια γιαγιά, ένα
αρκουδάκι, που το
λέγανε Χιονούλη και
ένα ασημόψαρο που
το λέγανε Χρυσούλη
και που τις απόκριες
γινότανε χρυσόψαρο.



-Τι θέλεις να ντυθείς
φέτος τις Απόκριες,
καλή μου Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα; Ρώτησε
ένα πρωί τη Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα η μαμά
της. Λουκάνικο,
σουρωτήρι ή μπλε
μπαούλο;

-Δε θέλω να ντυθώ
ούτε λουκάνικο, ούτε
σουρωτήρι, ούτε μπλε
μπαούλο. Θέλω να
ντυθώ πριγκίπισσα,
απάντησε η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα.



-Έτσι, όταν έφτασαν οι
Απόκριες, η Νίτα Νίτα
Κουμπουνίτα φόρεσε ένα
φόρεμα πριγκίπισσας που
της αγόρασε η μαμά της.
Ήταν ένα φανταστικό,
ένα εξαίσιο, ένα
καταπληκτικό φόρεμα
από μωβ μετάξι με
ασημένια κεντίδια,
φουσκωτά μανίκια,
διάδημα από
διαμαντένιες
δροσοσταλίδες, μακριά
γάντια με νεραϊδένιες
πούλιες και σατέν
γοβάκια.

<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>



Πέρασε όμορφα εκείνες τις
απόκριες η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Πολύ όμορφα.
Πάρα πολύ όμορφα. Ήπιε
βυσσινάδα, πορτοκαλάδα,
μανταρινάδα και
χιονοπαγωνάδα, έφαγε
λουκουμάκια, κουραμπιεδάκια
και μελοζαχαρουδάκια,
χόρεψε φλιπ-φλοπ και σουπι-
σούπι, γέλασε με την καρδιά
της κι όπου πήγαινε όλοι την
καμαρώνανε και λέγανε:
-Κοίτατε την καλέ!
Κοιτάτε την! Σαν αθηθινή
πριγκιποπούλα είναι!

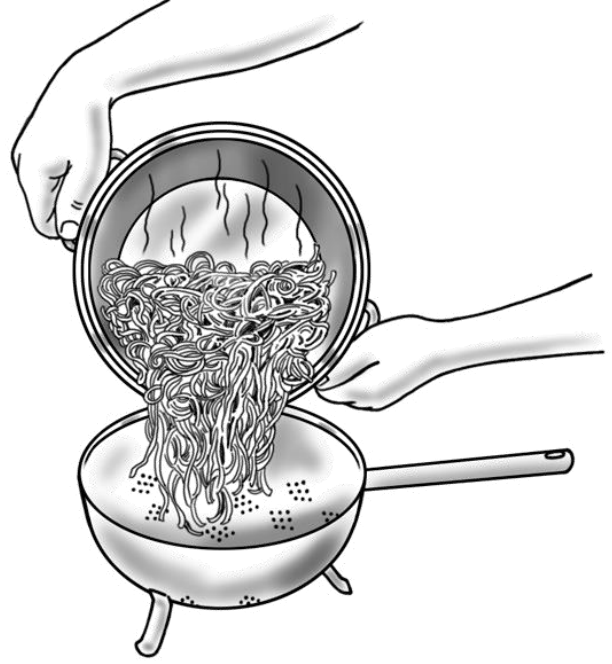


<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Όταν όμως μετά από μερικές μέρες πέρασαν οι Απόκριες, της είπε η μαμά της την ώρα που σούρωνε μακαρόνια.

-Και τώρα, Νίτα Νίτα Κουπουνίτα μου, έφτασε η ώρα να βγάλεις τη στολή σου για να τη βάλω στο μπαούλο. Του χρόνου πάλι με το καλό!

-Τι; Να βγάλω τη στολή μου; Αποκλείεται! Καλύτερα να καταπιώ πέντε κάμπιες, είπε η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα. Δε θέλω να βγάλω τη στολή μου! Θέλω να μείνω για πάντα πριγκίπισσα!



-Μα δεν γίνεται αυτό, καλή μου Νίτα Νίτα Κουπουνίτα, είπε η μαμά και άρχισε να τρίβει τυρί. Δεν είσαι πριγκίπισσα και δεν μένεις σε μεγάλο παλάτι. Είσαι μια μικρή πιτσιρίκα και μένεις σε μικρό σπιτάκι. Βγάλε αμέσως τη στολή λοιπόν και φόρεσε τη μπλούζα σου και το μπαλωμένο σου μπλου τζιν.
-Όχι! Μου αρέσει πολύ να ντύνομαι πριγκίπισσα αλλά δε μου αρέσει καθόλου να γδύνομαι πριγκίπισσα!



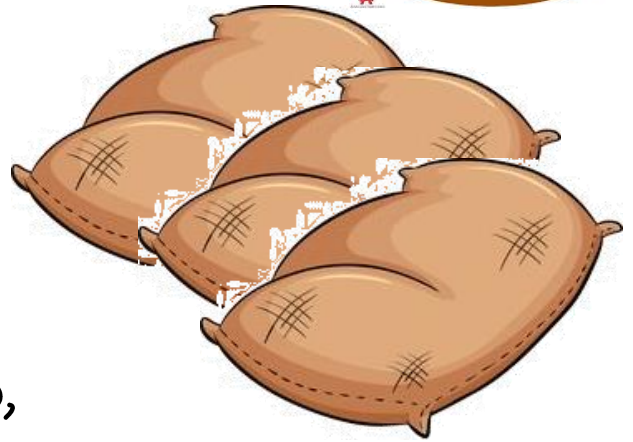
-Γρήγορα είπα! Προτού θυμώσω,
είπε η μαμά και άρχισε να
σερβίρει τα μακαρόνια.

Τι να κάνει η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Έβγαλε τη στολή και
φόρεσε την μπλούζα της και το
μπαλωμένο μπλου τζιν. Η μαμά
πήρε την πριγκιπική στολή, την
ανέβασε στη σοφίτα και την
έκλεισε σε ένα βαθύ μπαούλο.

Εριξε από πάνω μπόλικη
ναφθαλίνη και μετά έκλεισε το
μπαούλο. Όταν νύχτωσε και όλοι
ξάπλωσαν να κοιμηθούν, η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα έκανε ότι
κοιμάται και αυτή.



Δεν κοιμόταν, όμως, είχε μείνει ξύπνια. Όταν όλα ήταν σιωπηλά κι εκτός από το ροχαλητό της γιαγιάς δεν ακουγόταν τίποτα άλλο, σηκώθηκε κρυφά από το κρεβάτι και ανέβηκε σιγά σιγά νυχοπατώντας στη σοφίτα. Εκεί, κάτω από ένα μπρούντζινο πορτατίφ με ραγισμένο αμπαζούρ, ανάμεσα σε τρία τσουβάλια με μυρωδάτα μπαχαρικά και ένα ξύλινο ξεβαμμένο αλογάκι με γαλάζια χαίτη και μισή ουρά, περίμενε το παλιό μπαούλο.



Βάζοντας τα δύνατά της η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα ανασήκωσε το
καπάκι του μπαούλου που

κρρρρρρρρ έτριξε στο σκοτάδι.

Εψαξε, έψαξε, βρήκε δίπλα σε ένα
τριανταφυλλί κρινολίνο τη στολή
της πριγκίπισσας και την φόρεσε.

Μετά στο αχνό φως των
φεγγαραχτίδων που γλιστρούσαν
από το σκονισμένο παράθυρο της
σοφίτας κοιτάχτηκε σε ένα
ραγισμένο ολόσωμο καθρέφτη που
το είχε χαρίσει ένας ωραίος
αξιωματικός του ιππικού στην
προγιαγιά της, όταν ήταν
μπαλαρίνα.



-Θέλω να είμαι για πάντα
πριγκίπισσα, ψιθύρισε το κορίτσι.

Όχι μόνο της απόκριες.

Για πάντα!

Εκείνη τη στιγμή ένα ξεχασμένο
μουσικό κουτί που ήταν
ακουμπισμένο πάνω σε ένα
παλιό αργαλειό δίπλα σε ένα
ραγισμένο τσαγερό, άρχισε να
παίζει μια μουσική μελωδία.



-Εκτός αν πας στη
μυριόχρωμη χώρα της
Αποκρίας και ζητήσεις από
τον Ριξ Ριξ Μασκαρίξ τον
άρχοντα του καρναβαλιού
με τα εκατό μαγεμένα
μουσικά και τα χίλια
πρόσωπα τα γιορταστικά,
να μείνεις εκεί παντοτινά
κοντά του.

-Αυτό θα κάνω!, αποφάσισε η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα και μια και δυο έριξε πάνω της το μπεζ παλτό με τα πράσινα κουμπιά, βγήκε κρυφά από το σπίτι και ξεκίνησε για τη μυριόχρωμη χώρα της Αποκριάς.

Πέρασε από το Κουφέιτ, που ζούσαν τα ροζ και τα γαλάζια κουφέτα, και από το Αβγατηγανιστάν, που ζούσαν τα μελάτα και τα σφιχτά αβγά, από τη χώρα των συναχωμένων νάνων, διάβηκε την πύλη του ουράνιου τόξου και έφτασε στη μυριόχρωμη χώρα της Αποκριάς που ήταν γεμάτη μασκαράδες - μαρκησίες, κλόουν και μαχαραγιάδες, αρλεκίνους, αστροναύτες, αμαζόνες ιππότες, πιερότους, πιλότους και γοργόνες.



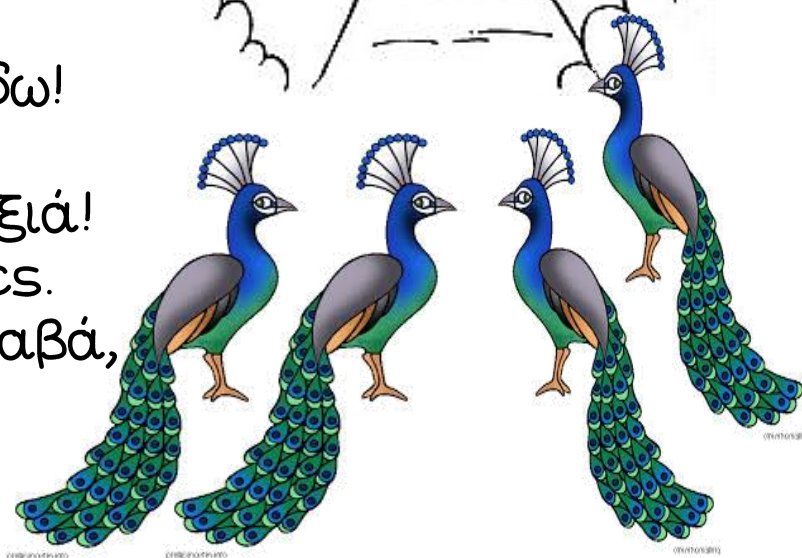
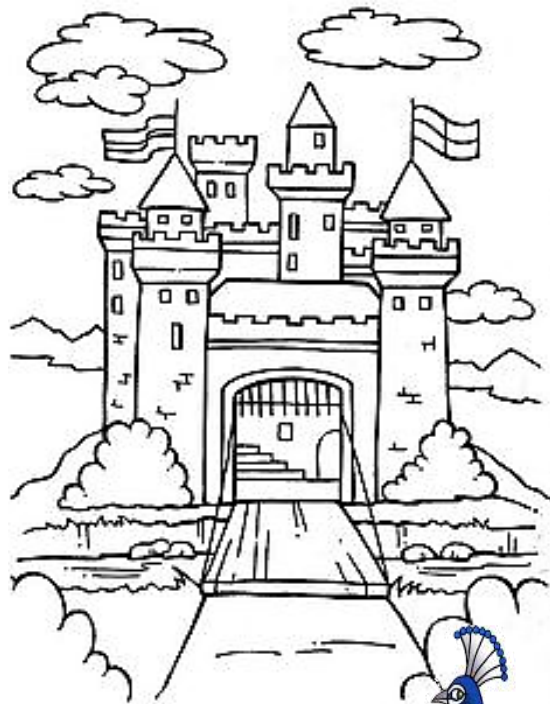
<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

-Εκεί που περπατούσε βρέθηκε
σε έναν δρόμο σπαρμένο με
νυχτολούλουδα, που οδηγούσε
σε μια ολόφωτη γλατεία, όπου
πενήντα κολομπίνες κι άλλοι
τόσοι περότοι κρατούσαν
αστραφτερά χρυσόχαρτα και
πελώρια ψαλίδια και ψαλίδιζαν
χρυσό χαρτοπόλεμο.



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

- Πού μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας του Καρναβαλιού με τα εκατό μαγεμένα μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα γιορτινά;
- Μένει στο οπάλινο παλάτι με τα γλουμιστά παγώνια.
- Και πού είναι το οπάλινο παλάτι με τα γλουμιστά παγώνια;
- Λίγο από κει και λίγο από δω! ψιθύρισαν οι πειρότοι.
- Πότε αριστερά και πότε δεξιά! τραγούδησαν οι κολομπίνες.
- Μετά ίσια και μετά λίγο στραβά, είπαν όλοι μαζί.



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα
ακολουθούσε της οδηγίες τους,
χάθηκε όμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τους
Ξιφομάχους και τα
στριφογυριστά δρομάκια με τις
αγλωμένες μπουγάδες των
κλόουν, στις πλάτειες των
θαυμάτων και τα πολύβουα
σοκάκια με τα νεραντζιά
παράθυρα και τα μαύρα
χρυσάνθεμα στα σκαλιστά
μπαλκόνια και δεν έβρισκε τον
δρόμο για το οπάλινο παλάτι με
τα πλουμιστά παγώνια.



Άρχισε να τρέχει . Έτρεχε,
έτρεχε και δώστου έτρεχε,
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμέν
σε μια πελώρια γλάτεια
γλημμυρισμένη Κινέζους
Κινεζούλες και Κινεζάκια, που
κυνηγούσαν λαμπερές
πυρολαμπίδες και τις έκρυβαν σε
χάρτινα φαναράκια.

-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τα γλουμιστά παγώνια
που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα χίλια μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα; ρώτησε.

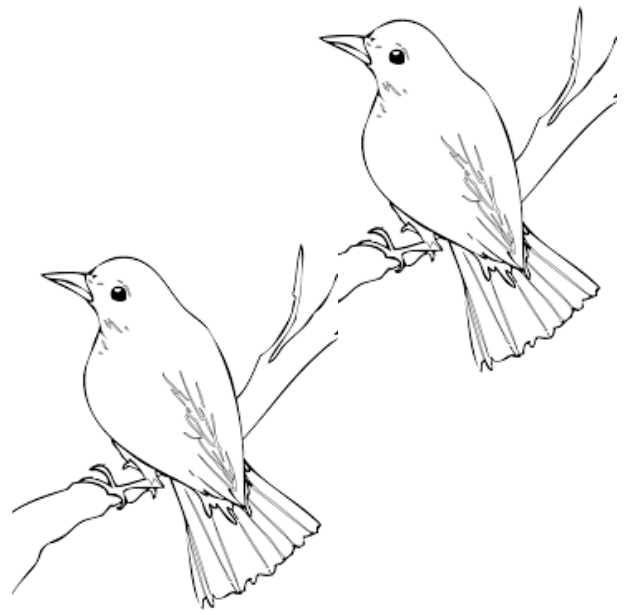


-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον Λάμπι-Λούμπι,
τον χορό των χάρτινων φαναριών που τρεμοσβήνουν,
είπε ένα Κινέζος και υποκλίθηκε επτά φορές.

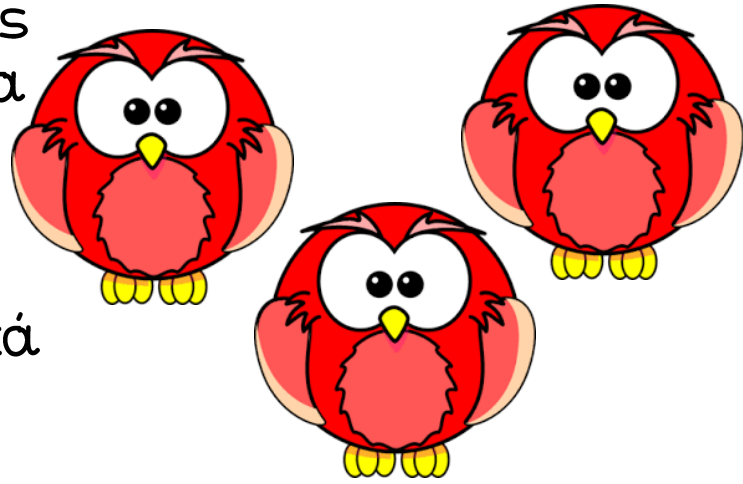
Έτσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Λάμπι-
Λούμπι, τον χορό των χάρτινων φαναριών που
τρεμοσβήνουν και οι Κινέζοι, οι Κινεζούλες και τα
Κινεζάκια της έδειξαν από πού να πάει.



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>



Χάθηκε όμως πάλι στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
κοράκια που τρώγανε
καραμελωμένα κρακεράκια και
τα στριφογυριστά δρομάκια με
τις κόκκινες κουκουβάγιες στις
πλατείες των θαυμάτων και τα
πολύβουα σοκάκια με τα
γλυκόλαλα ανδόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά
παγώνια.



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
και δώστου έτρεχε, ώσπου
βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια
πλατεία πημμυρισμένη με
μαυρογέννηδες,
κοκκινομούστακους,
πρασινόμάλληδες πειρατές που
μοίραζαν εβένινες και
ασημένιες οδοντογλυφίδες,
φεγγαρόπετρες, διαμαντένιες
αλατιέρες και άλλους πολλούς
ακόμα θησαυρούς.

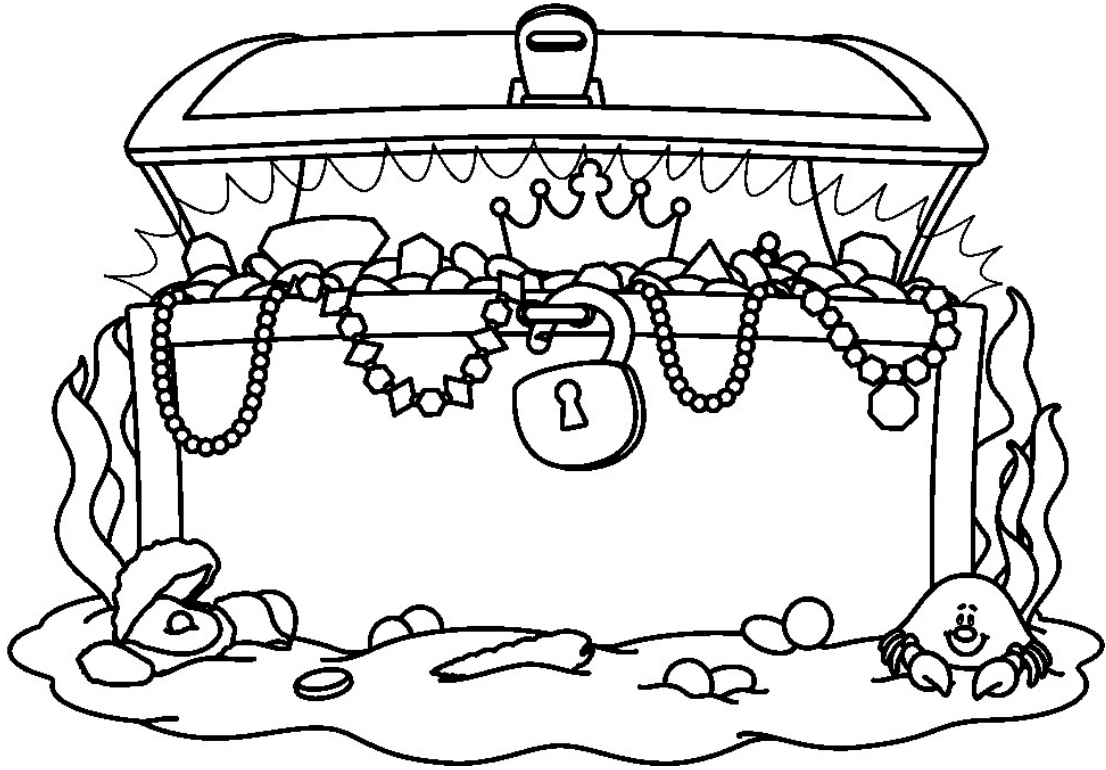
-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τα γλουμιστά παγώνια
που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα εκατό μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα; ρώτησε.

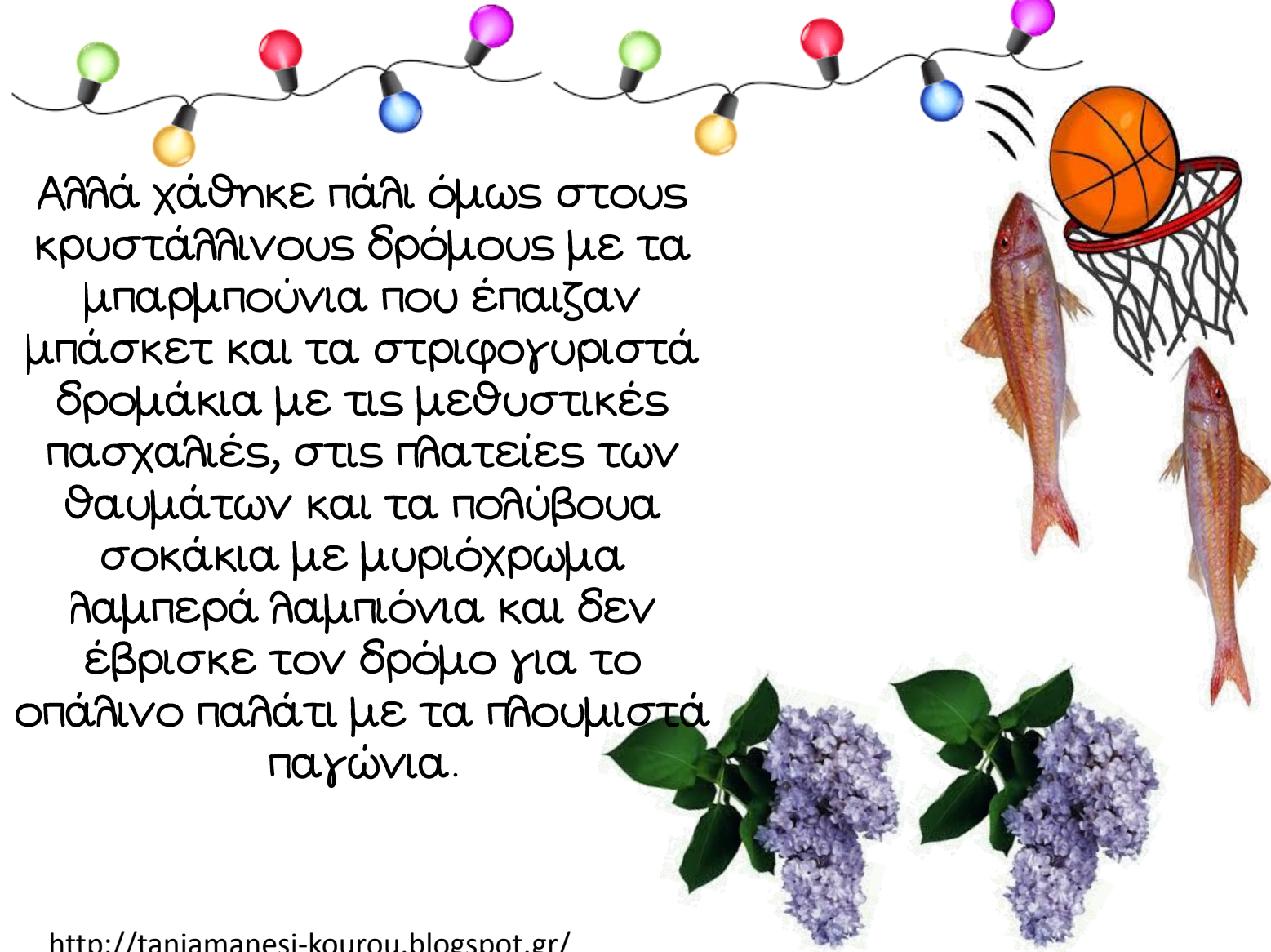
<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>



-Θα σου πούμε αν χορέψεις μαζί μας
τον χορό των κρυμμένων θησαυρών

Έτσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό
των κρυμμένων θησαυρών κι εκείνοι της έδειξαν από πού
να πάει.

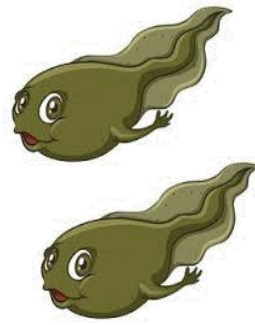




Αλλά χάθηκε πάλι όμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
μπαρμπούνια που έπαιζαν
μπάσκετ και τα στριφογυριστά
δρομάκια με τις μεθυστικές
πασχαλιές, στις γλατείες των
θαυμάτων και τα πολύβουα
σοκάκια με μυριόχρωμα
λαμπερά λαμπιόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα γλουμιστά
παγώνια.

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
και δώστου έτρεχε ώσπου
βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια
γήμμυρισμένη γλάτεια με
βατραχάκια, βατραχούλες και
γυρίνους, που κρατούσαν
ανεμοθούλουδα και ζαχαρένια
νούφαρα.

Τα βατραχάκια και οι
βατραχούλες έπαιζαν με
χρυσάφενια τόπια που τα είχαν
χάσει αφηρημένες πριγκίπισσες
και οι μικροί γυρίνοι έπαιζαν
γυρίνο-γυρίνο όλοι.



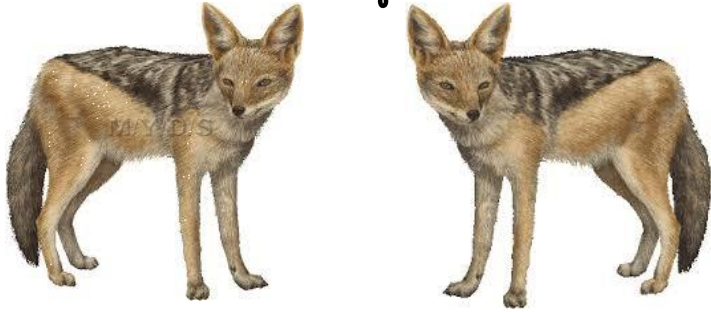
<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

-Από πού πάνε στο οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά παγώνια που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα γιορταστικά; ρώτησε.
-Θα σου πούμε αν χορέψεις μαζί μας τον Γλούτσι-Γλούτσι, τον χορό του γλατσουρίσματος.

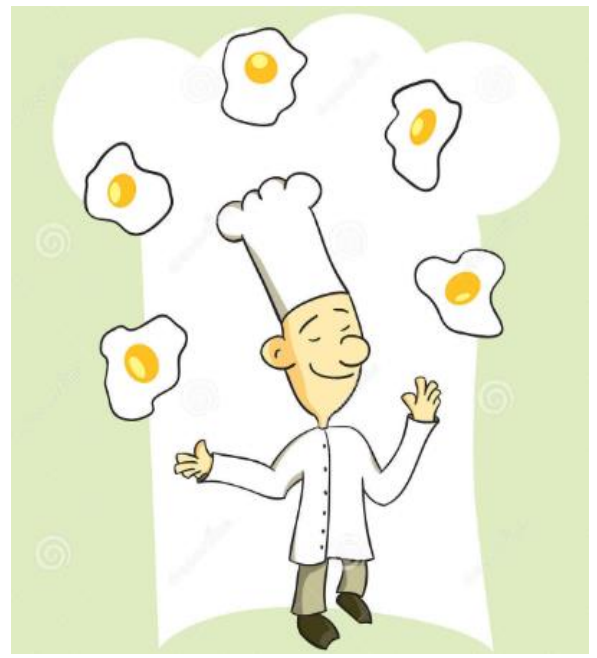
Έτσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Γλούτσι-Γλούτσι, τον χορό του γλατσουρίσματος και οι βάτραχοι, τα βατράχια και οι γυρίνοι της έδειξαν από πού να πάει.



Αλλά χάθηκε πάλι όμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
τσακάλια που χόρευαν τσα-τσα
και τα στριφογυριστά δρομάκια
με τους ζογκλέρ μελάτων αβγών,
στις γλατείες των θαυμάτων και
τα πολύβουα σοκάκια με τις
μάγισσες μαγείρισσες που
έφτιαχναν μελομακάρονα από
μέλι και μακαρόνια, και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά
παγώνια.



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>



Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη
σε μια πηλατεία με Ινδιάνους,
Ινδιάνες και Ινδιανάκια, που
στόλιζαν ο ένας τον άλλο με
φτερά και περίμεναν πώς και πώς
να βρέξει.

-Από πού πάνε στο ροζ οπάλινο
παλάτι με τα πλουμιστά παγώνια
που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα εκατό μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα τα γιορταστικά;
ρώτησε



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

-Θα σου πούμε,
αν χορέψεις μαζί μας τον χορό της βροχής.

Έτσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό της βροχής και οι Ινδιάνοι της έδειξαν από πού να πάει.



Αλλά χάθηκε πάλι στους
κρυστάλλινους δρόμους με τους
αρλεκίνους που τρώγανε
λουκουμάκια και τα
στριφογυριστά δρομάκια με
τους χάρτινους ιππότες, στις
γλατείες των θαυμάτων και τα
πολύβουα σοκάκια με τους
παπουτσωμένους γάτους που
φορούσαν φτερωτά παπούτσια
με χρυσά κορδόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα γλουμιστά
παγώνια.



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε,
έτρεχε, και δώστου έτρεχε,
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη
σε μια πλάτεια με Σπανιόλες που
έφτιαχναν βεντάλιες από
κόκκινο χαρτί.

-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τις πυγολαμπίδες και
τα πλουμιστά παγώνια που μένει
ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας
του καρναβαλιού με τα εκατό
μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα
γιορταστικά; ρώτησε.

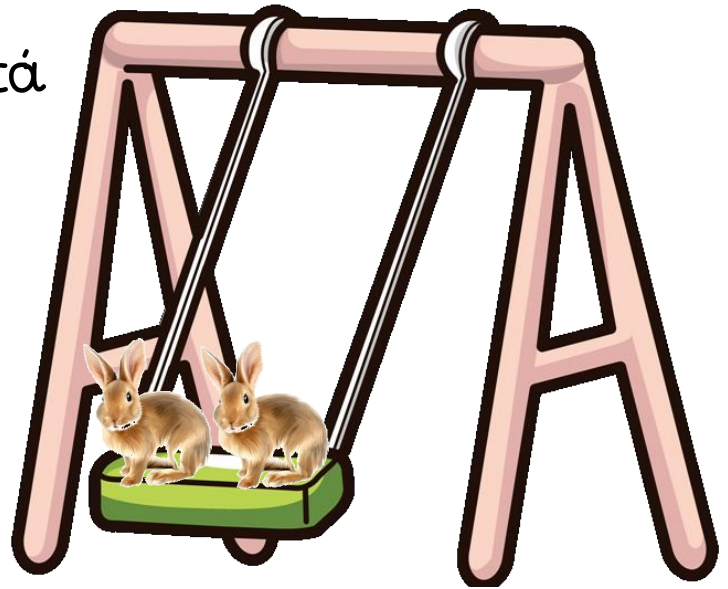
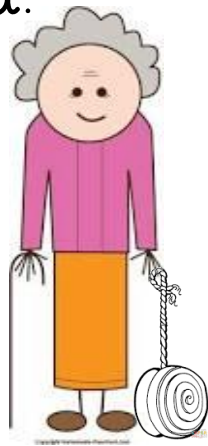
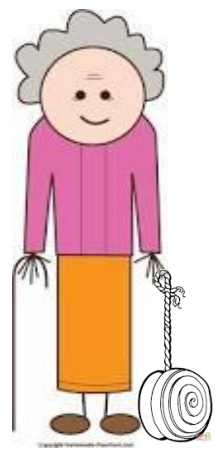


-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον χορό με τις
κόκκινες βεντάλιες

Έτσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό
με τις κόκκινες βεντάλιες και οι Σπανιόλες της έδειξαν
από πού να πάει.



Αλλά χάθηκε πάλι όμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
κουνέλια που κάνανε κούνια και
τα στριφογυριστά δρομάκια με
τις γιαγιάδες που παίζανε γιογιό
στις πλατείες των θαυμάτων και
τα πολύβουα σοκάκια με τα
δακρυσμένα κορόμηλα και τα
ιπτάμενα πεπόνια, και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά
παγώνια.



Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε και δώστου έτρεχε,
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια πλατεία με
γελαστούς κλόουν με ψεύτικες κόκκινες μύτες και
τεράστια παπούτσια με κορδόνια από μωβ μακαρόνια που
στόλιζαν με ζαχαρωμένα κερασάκια γαμήλιες τούρτες
από σοκολάτα και κρέμα σαντιγί.

-Από πού πάνε στο οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά
παγώνια που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας του
καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα
τα γιορταστικά; ρώτησε.



<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>



-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον Γλαφ-Γλαφ-Γλασόφ, τον χορό με τις τούρτες που τις πετάει ο ένας στον άλλο και ο άλλος στον ένα.

Έτσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Γλαφ-Γλαφ-Γλασόφ, τον χορό με τις τούρτες που τις πετάει ο ένας στον άλλο και ο άλλος στον ένα, και οι γελαστοί κλόουν την πήγαν οι ίδιοι χοροπηδώντας στο ροζ οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά παγώνια.



Την πύλη του παλατιού την φυλούσαν πενήντα πέντε
πιγκουίνοι που κρατούσαν ροζ και μπεζ ροκάνες, τις
γυρνούσαν με φόρα πότε δεξιά και πότε αριστερά και
σου παίρναν τα αυτιά.

-Μπορώ, παρακαλώ, πολύ να δω τον Ριξ Ριξ Μασκαρίξ,
τον πρίγκιπα το Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά
και τα χίλια πρόσωπα τα γιορταστικά; ρώτησε.

-Θα σε αφήσουμε να περάσεις, αν χορέψεις μαζί μας
τον χορό των πιγκουίνων με τις ροζ και μπεζ ροκάνες.



-Έτσι , η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό των πιγκουίνων με τις ροζ και μπεζ ροκάνες κι εκείνοι την άφησαν να περάσει.

Πέρασε λοιπόν έναν μαργαριταρένιο διάδρομο με μαγικούς καθρέφτες, μια ασημένια σάλα με γελαστές μάσκες, έναν διαμαντένιο διάδρομο με ζογκλέρ μελάτων αβγών, μια πορσελάνινη σάλα με σκαντζόχοιρους που χόρευαν καντρίλιες, ένα μαλαματένιο δωμάτιο με μασκαράδες με ντόμινο που έπαιζαν ντόμινο, και ένα άλλο με κότες που φορούσαν κοτιγιόν, και έφτασε επιτέλους στη θεόρατη αίθουσα του θρόνου που ήταν στρωμένη με χρυσές γυαλόπετρες.

<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>



Εκεί, καθισμένος και σε έναν θρόνο
ψιλοδουλεμένο με κοράλλι και
κουκούτσια βύσσινου, περίμενε
ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας του
Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά
και τα χίλια πρόσωπα. Κρατούσε ένα
μεγάλο κρυστάλλινο χωνί γεμάτο
χαρτοπόλεμο που έρεε και έρεε
χωρίς ποτέ να σώνεται. Ενώ μιλούσε,
άλλαζε κάθε λίγο και λιγάκι πρόσωπα.



Πότε ήταν γελαστός και πότε
μουτρωμένος. Πότε χαρούμενος και
πότε λυπημένος.

-Καλώς την, είπε. Τι θέλεις; Τι μπορώ
να κάνω για σένα;

-Θέλω να είμαι για πάντα
πριγκίπισσα Όχι μόνο τις Απόκριες.
Για πάντα.

-Για να είσαι για πάντα πριγκίπισσα
πρέπει να μείνεις για πάντα εδώ
μαζί μου, στη χώρα του
καρναβαλιού, να παίζουμε εγώ κι
εσύ με το χρυσό μου το χωνί και τα
άλλα μου παιχνίδια, να σου λένω
μυστικά για πυράκανθους και
γιασεμιά και ιπτάμενα χαλάκια και
να μου κάνεις κάθε μέρα νόστιμα
γλυκάκια, που θα τα φτιάχνεις μόνη
σου με τον τρόπο που μόνο εσύ
ξέρεις.

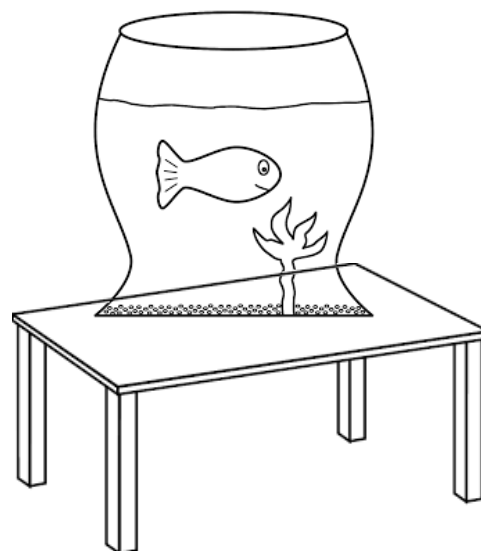


<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

-Θα μείνω τότε, είπε η Νίτα Νίτα Κουμπουνίτα, χωρίς να διστάσει ούτε στιγμή. Θα μείνω να παίζουμε με το χρυσό σου το χωνί και τα άλλα σου παιχνίδια να σου λέω μυστικά και να μου κάνεις κάθε μέρα νόστιμα δωράκια, που θα τα φτιάχνεις μόνος σου με τον τρόπο που μόνο εσύ ξέρεις.



-Το σκέφτηκες καλά; Αν μείνεις, Νίτα Νίτα Κουμπουνίτα, δε θα ξαναδείς ποτέ τη μαμά σου ούτε τη γιαγιά σου, ούτε το αρκουδάκι σου τον Χιονούλη, ούτε τον Χρυσούλη το ασημόψάρο σου.



Τι θέλετε να αποφασίσει
η Νίτα Νίτα Κουνουπίτα

να μείνει για πάντα στη χώρα του
Καρναβαλιού
ή
να γυρίσει στο σπίτι της;

Θα μείνω στη χώρα του
Καρναβαλιού, αποφάσισε η Νίτα
Νίτα Κουνουπίτα. Και αν μου λείψει
η μαμά μου, η γιαγιά μου ή το
αρκουδάκι μου ο Χιονούλης και ο
Χρυσούλης το χρυσόψαρό μου, τότε
θα τους στείλουμε e-mail για να
έρθουν και αυτοί εδώ.



Να μείνει

Δεν είχε προλάβει να πει αυτά τα λόγια και η αίθουσα του θρόνου πλημμύρισε από μασκαράδες, αρλεκίνους, αμαζόνες με ασημένιες ζώνες, ιππότες, πιλότους, αστροναύτες, περότους, κλόουν και μαχαραγιάδες. Κινέζους, Κινεζούλες και Κινεζάκια, πειρατές με μαύρα γένια και πράσινα μουστάκια, Σπανιόλες, βατραχάκια βατραχούλες και γυρίνους και πενήντα πιγκουίνους. Χορέψανε τον χορό της χαράς και της ξεγνοιασιάς με τις χρυσές σερπαντίνες και έζησαν εκείνοι καλά κι εμείς καλύτερα στη χώρα της Αποκριάς που αν θέλεις – ποιος ξέρεις- μπορεί κάποτε κι εσύ να πας.

Τέλος

<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Να γυρίσω στο σπίτι
μου!



Να γυρίσει στο σπίτι της

-Πάρε αυτό το δώρο, είπε ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ και της έδωσε ένα ρολό με χρυσές σερπαντίνες.



-Ευχαριστώ είπε η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα. Γεια σας και χαρά σας!

-Περίμενε! Οι σερπαντίνες αυτές είναι μαγικές. Όποτε θέλεις να ξαναγίνεις πριγκίπισσα δεν έχεις παρά να φυσάς τα μεσάνυχτα μια χρυσή σερπαντίνα και τότε θα ερχόμαστε όλοι μαζί εκεί για να κάνουμε ένα αποκριάτικο πάρτι στη σοφίτα του σπιτιού σου.



Έτσι κι έγινε, Η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα γύρισε στο σπίτι της κι όποτε έκανε κέφι να ξαναγίνει πριγκίπισσα ανέβαινε κρυφά τα μεσάνυχτα στη σοφίτα του σπιτιού, φορούσε τη φανταστική στολή της και φου, φουου φυσούσε μια χρυσή σερπαντίνα.

Η σοφίτα του σπιτιού της πλημμύριζε τότε μεμιάς από μασκαράδες, αρλεκίνους, αστροναύτες, αμαζόνες, ιππότες, πιλότους, πειρότους, κλόουν και μαχαραγιάδες, Κινέζους, Κινεζούλες, Κινεζάκια, πειρατές, Σπανιόλες, Βατραχάκια, Βατραχούλες και γυρίνους και πενήντα πγκουίνους. Ερχόταν και ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ ο πρίγκιπας του Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα κάθε φορά με διαφορετικό πρόσωπο, κάθε φορά με ένα άλλο μυστικό για να της ψιθυρίσει, ένα άλλο μαγικό παιχνίδι για να της μάθει. Κι εκείνη τον αφήνει να ακούει τη μυστική μελωδία του χρυσόψαρου και του δίνει νόστιμα γλυκάκια που τα ετοιμάζει για εκείνον, γιατί ξέρει ότι του αρέσουν.

Κι εκείνος με τη σειρά του της δίνει χίλια δυο δικά του
δώρα και δωράκια που η Κουνουπίτα τα παίζει και τα
χαίρεται. Τρώνε λοιπόν λουκουμάκια, κουραμπιεδάκια
και μελοζαχαρουδάκια, πίνουν βυσσινάδα,
πορτοκαλάδα, μανταρινάδα και χιονοπαγωνάδα,
τρώνε κεφτεδάκια

που σου φτιάχνουν το κέφι, χορεύουν τον χορό της
χαράς και της ξεγνοιασιάς, περνάνε όμορφα, τόσο
όμορφα που δεν μπορείς να φανταστείς και προτού
ξημερώσει η τρισχαριτωμένη, τετραπέρατη και
πεντάμορφη Νίτα Νίτα Κουνουπίτα γυρνάει στο κρεβάτι
της αθόρυβα και κοιμάται αγκαλιά με το μαξιλάρι
χωρίς να μάθει κανείς τι έγινε, χωρίς να παίρνει
κανείς από τους δικούς της τίποτα χαμπάρι.

Τέλος